

Helsingin Uussillanpuiston niittyjen luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelma vuosille 2023–2032

Helsingin kaupunki

Rauno Yrjölä & Timo Metsänen

Sisällys

Tiivistelmä	3
1. Johdanto.....	4
1.1 Tausta	6
2. Luonnon monimuotoisuus	11
2.1 Luontoselvitykset ja -seurannat.....	11
2.2 Luontotyypit, kasvillisuus ja kasvisto	14
2.3 Muut eliölajit	31
2.4 Merkittävä lajisto.....	34
3. Virkistyskäytön nykytila.....	39
4. Uhkatekijät	42
5. Hoitosuunnitelma.....	46
5.1 Luonnonhoidon toimenpiteet	46
5.2 Vieraslajien torjunta	55
6. Virkistyskäytön suunnitelma	57
6.1 Virkistyskäytön ohjaus.....	57
6.2 Palvelurakenteet ja kunnossapitovastuu.....	58
7. Luonnon seuranta	61
8. Suunnitelman vaikutukset.....	62
9. Kustannusarvio.....	64
10. Aikataulu	66
Lähdeluettelo	68
Liite 1: Ehdotus rauhoitusmääräyksiksi.....	70

Tiivistelmä

Vartiokylän Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaival-nimisen ulkoilutien ja Itäväylän varrella. Niityillä on monipuolista kasvilajistoa ja sen pinta-ala on laaja, koko avoin puistoalue reunametsineen on hieman yli 7 hehtaaria, josta esitettävän luonnonsuojelualueen pinta-ala on 2,58 hehtaaria. Yhdessä Itäväylän toisella puolella sijaitsevien niittyjen kanssa kohde muodostaa merkittävän kokonaisuuden.

Uussillanpuiston niittyalue on paikallisesti arvokas perinneympäristö, joka kuuluu Helsingin kaupungin hoitokohteisiin. Helsingin kaupunki on luokitellut hoidettavia alueitaan, luokitus perustuu mm. alueen aiempiin kasvillisuusinventointeihin. Hoidolla säilytetään arvokasta perinneympäristöä sekä niillä elävää kasvi- ja eläinlajistoa. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalta alueesta.

Uussillanpuiston niittyalueelle on tarkoitus perustaa luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelualueen perustamisella turvataan arvokkaan perinneympäristön säilyttäminen. Puistoalue on lisäksi paikallisesti tärkeä ulkoilualue.

Tässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään tiivistetysti alueen tärkeimmät luontoarvot ja hoitotoimet, joilla luontoarvot saadaan perustettavalla luonnonsuojelualueella säilymään, ja joilla niitä voidaan myös lisätä. Myös alueen virkistyskäytön ohjaaminen on osa työtä. Suunnitelma on laadittu seuraavan kymmenen vuoden ajaksi.

Hoito- ja käyttösuunnitelmatyön teetti Helsingin kaupungin ympäristöpalvelut, ja suunnitelman laativat luontokonsultit Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen.

1. Johdanto

Vartiokylän Uussillanpuiston niityt on paikallisesti arvokas perinneympäristö, joka kuuluu Helsingin kaupungin hoitokohteisiin. Hoidolla säilytetään arvokasta perinneympäristöä.

Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaival-nimisen ulkoilutien ja Itäväylän varrella. Alue on osa kaupunginosapuistoa ja tärkeää viheryhteyttä Myllypurosta Vartiokylänlahdelle. Uussillanpuiston niityt rajautuvat pohjoislaidaltaan metsään, ja metsän reunat ovat hieman muuta ketoa korkeammalla. Alueella on puutonta, ketomaista ympäristöä, länsi- ja itäpäässä on myös puustoa. Ehdotetun suojelualueen rajauksen itäpäässä on hiekkapohjainen niitty, joka jatkuu vielä rajauksen ulkopuolelle, ja päättyy Itäväylän rakentamisen aikana syntyneeseen jyrkkään hiekkatörmä.

Niityillä on monipuolista kasvilajistoa ja sen pinta-ala on laaja, koko avoin puistoalue reunametsineen on hieman yli 7 hehtaaria, ja luonnonsuojelualueeksi ehdotettavan alueen pinta-ala on 2,58 ha. Yhdessä läheisten Linnavuorenpuiston ja Kurkimoisionpuiston arvoniittyjen kanssa kohde muodostaa merkittävän kokonaisuuden, josta on yhteys laajempaan niittyverkostoon Itä-Helsingin alueella. Osa Uussillanpuiston niittyalueesta kuuluu Helsingin kaupungin luonnonsuojeluohjelmaan 2015–2024, ja alueelle perustetaan luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelualueen perustamisella turvataan arvokkaan perinneympäristön säilyttäminen.

Alue on vuosikymmenien ajan toiminut hevoslaitumena. Laiduntaminen päättyi 1990-luvun lopussa, jonka jälkeen alue oli vajaat kymmenkunta vuotta ilman hoitoa. Helsingin kaupunki on hoitanut aluetta 2000-luvun alkupuolelta alkaen. Laidunnuksen päätyttyä Uussillanpuiston niityt olivat osittain umpeenkasvaneet, sillä ilman niittoa lehtipuuvesat valtaavat nopeasti ketoalueen ja sanajalat levittäytyvät metsänreunasta ketoalueelle. Niittyjä saatiin kuitenkin kunnostettua ja niiden laatua parannettua, kun hoito aloitettiin uudelleen. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalta alueesta. Hoitamattomia vuosia on ollut vähän, ja niittylajisto ei ole ehtinyt hävitä perinnebiotoopeilta.

Vaarana on alueen kautta kulkevan ekologisen yhteyden katkeaminen tai heikentyminen. Lähialueella on muutamia muitakin arvokkaita niitty- tai ketoalueita, jotka yhdessä muodostavat tärkeän kokonaisuuden, joka monipuolistaa Helsingin alueen luontoa.

Puistoalue on lisäksi paikallisesti tärkeä ulkoilualue. Ihmisten liikkuminen lisää kulutusta ja synnyttää polkuja. Myös koirien ulkoiluttaminen ja voi aiheuttaa rehevöittävää vaikutusta erityisesti polkujen varsille.

Tässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään tiivistetysti alueen tärkeimmät luontoarvot ja mahdolliset hoitotoimet, joilla luontoarvot saataisiin perustettavalla luonnonsuojelualueella säilymään. Myös alueen virkistyskäytön ohjaaminen on osa työtä.

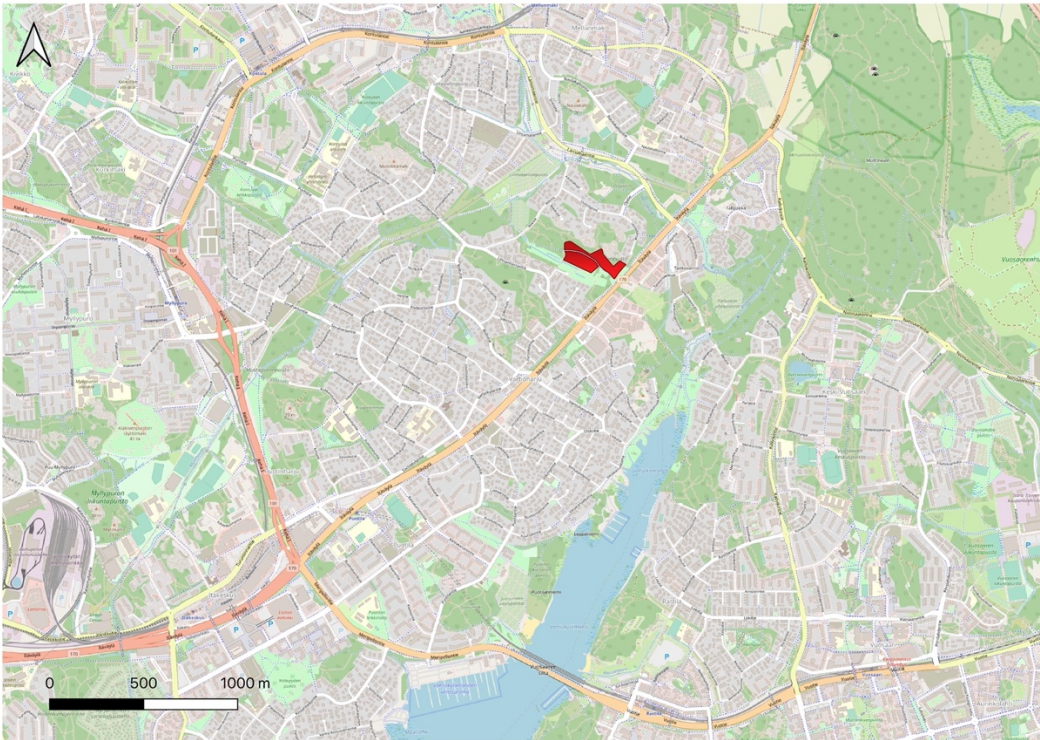

Kuva 1–1. Ohjausryhmän maastokäynti alueelle sateisena alkukesän päivänä. Kuva: Rauno Yrjölä.

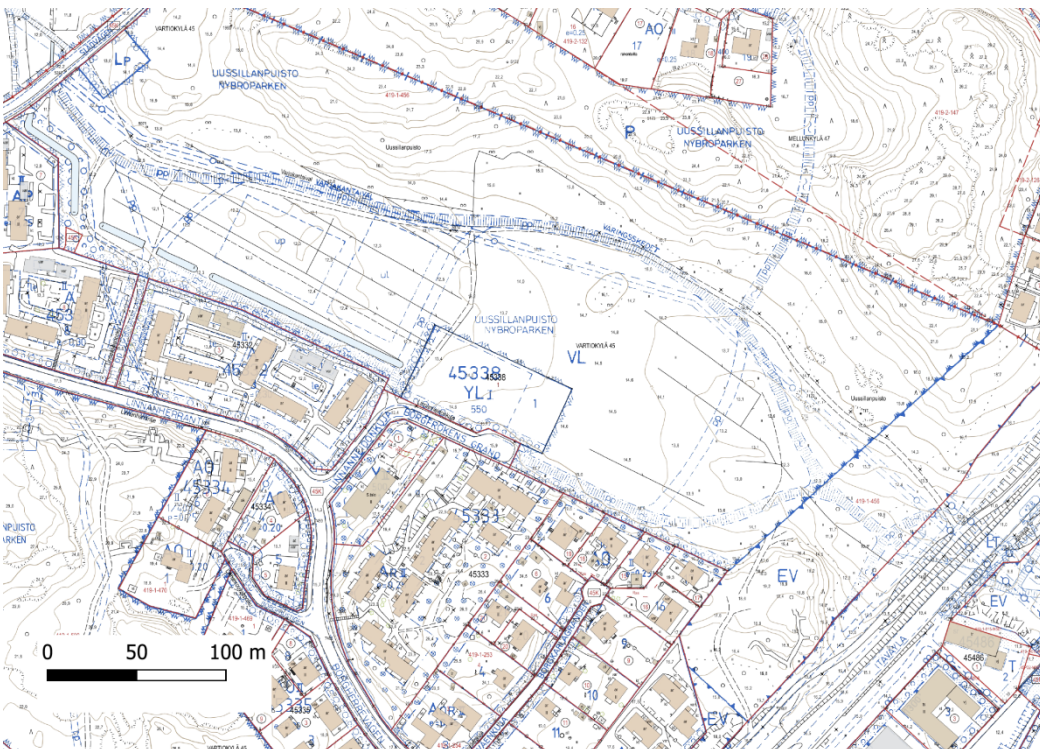
Hoito- ja käyttösuunnitelmatyön ohjausryhmään kuuluivat ympäristöpalveluista ympäristötarkastajat Jere Salminen (projektin vastuhenkilö) ja Milla Partanen, ympäristösuunnittelija Hanna Seitapuro ja projektikoordinaattori Hanna Tuovila, yleiset alueet - palveluista projektipäällikkö Päivi Islander ja metsävastaava Vesa Koskikallio, asemakaavoituksesta arkkitehti Maria Isotupa, liikenne- ja katusuunnittelusta liikenneinsinööri Jussi Jääskä, Staran ympäristönhoidosta Janne Simola sekä kaupunkitila- ja maisemasuunnittelu -palveluista luontoasiantuntija Tuuli Ylikotila. Hoito- ja käyttösuunnitelman laativat luontokonsultit Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen.

1.1 Tausta

Perustiedot suunnittelualueesta			
Suunnittelualueen nimi	Uussillanpuiston niityt	Pinta-ala (ha)	2,8
		Vesipinta-ala (ha)	-
Sijainti	Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaival-nimisen ulkoilutien koillispuolella Helsingin Vartiokylässä (kuva 1-2). Alueen keskipisteen koordinaatit (ETRS-TM35 koordinaatistossa) ovat N: 6678142 E: 395573		
Yleiskuvaus suunnittelualueesta	Uussillanpuiston niityt ovat yhdistelmä niittyjä ja hakamaita, joita on aiemmin käytetty mm. hevoslaitumena. Alueen niityt vaihtelevat kosteuden ja kasvillisuuden mukaan. Osa Uussillanpuiston reuna-alueen niityistä on kuivia ketoja; ravinteisuus ja kosteus lisääntyvät puiston keskellä olevaa ojanvartta kohti, ja siellä niityt ovat selvästi rehevämpiä. Alueen halki kulkee ulkoilutie ja lisäksi alueella risteilee ihmisten liikkumisesta syntyneitä polkuja. Aluetta halkovat myös kaasuputkilinja ja Helsingin seudun ympäristöpalvelujen päävesijohto.		
Suunnitelman tavoitteet	Tavoitteena on säilyttää Uussillanpuiston arvokkaat niityt, niiden kasvillisuus ja kasvillisuuteen kytköksissä oleva hyönteislajisto. Lisäksi kehitetään alueen polkuverkostoa sekä opastusta.		

Kuva 1–2. Uussillanpuiston niittyjen luonnonsuojelualueen sijainti Helsingin itäosassa, Mellunkylän ja Itäväylän välissä.

Kuva 1–3. Ajantasa-asemakaava Uussillanpuistosta lähialueineen. Alueella on voimassa kaava 9580.

Kuva 1–4. Uussillanpuiston luonnonsuojelualan rajauksen ehdotus vuonna 2022. Yhteensä rajauksen sisällä oleva pinta-ala on 2,8 hehtaaria. Varjakantaipaleen kevyenliikenteenväylä ja sen reuna-alueet eivät sisälly luonnonsuojelualan ehdotukseen.

Tausta	
Historia	Uussillanpuiston niityt on vuosikymmenien ajan toiminut hevoslaitumena. Laiduntaminen päättyi 1990-luvun lopussa, jonka jälkeen alue oli vajaat kymmenkunta vuotta ilman hoitoa. Itäisin osa alueesta (0,6 ha), ”Itäväylän niitty”, kuuluu Uudenmaan perinnemaisemakohteisiin (Pykälä & Bonn 2000). Helsingin kaupunki on hoitanut niittyjä jo 2000-luvun alusta, mutta alueen muita osia vasta vuodesta 2017 alkaen. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalla suunnittelualueesta.

Tausta

Kaavoitus

Alueella on voimassa asemakaava (kaava 9580 vuodelta 1991), jossa alue on merkitty 45338, virkistys-, erityis- ja katualueeksi. Alueen länsipäässä varaukset leikki- ja pallokentille. Suurin osa alueen niityistä VL-lähivirkistysalutta. Merkittävin ketoalue, perinnemaisemakohde itäpäässä Itäväylän varrella EV-suojaviheraluetta. Kaavassa lisäksi Linnanheidonkujan julkisten lähipalvelurakennusten korttelialue (YL).

Yleiskaavassa 2016 Uussillanpuiston alue on viheryhteyden ja suojeltavaksi tarkoitettun alueen lisäksi merkitty asuntovaltaisiksi A4 ja A3 -alueiksi, joita kehitetään pääasiassa asumisen, puistojen, virkistys- ja liikuntapalvelujen sekä lähipalvelujen käyttöön.

Yleiskaavassa Itäväylää pitkin on osoitettu pikaraitiotie eli joukkoliikenteen nopea runkoyhteys, joka voidaan toteuttaa bussiratkaisuna sekä "Baanaverkko" eli pyöräliikenteen nopea runkoverkko (sijainti ohjeellinen).

Yleiskaavan teemakartalla "Virkistys- ja viherverkosto 2050" Uussillan puiston läpi kulkee Malminkartanon huippu - Vuosaaren huippu -vihertilinja, joka vahvistaa itä-länsisuuntaista yhteyttä vihersormiin ja parantaa virkistyspalvelujen saatavuutta asuinalueella. Samalla teemakartalla Uussillanpuisto on merkitty "kaupunginosapuistoksi", joka on asuinalueita kokoava keskeinen ja helposti saavutettava puistoalue, jota kehitetään toiminnallisesti monipuoliseksi siten, että se palvelee eri käyttäjäryhmiä ja vahvistaa alueen identiteettiä.

Itäisen bulevardikaupungin itäosan suunnitteluperiaatteet valmistuvat vuonna 2023. Itäväylän vartta ja sen ympärivää aluetta Itäkeskuksesta koilliseen Kallvikintien risteykseen kehitetään ns. bulevardikaupungin periaatteiden mukaisesti asuin-, virkistys ja työpaikka-alueeksi vahvistaen sen elinvoimaisuutta osana tiivistyvää kaupunkia. Suunnitteluperiaatteet nojaavat Helsingin yleiskaavaan 2016, jota ne tarkentavat. Helsingin

Tausta	
	yleiskaava mahdollistaa Itäväylän ympäristöön merkittävästi uutta lisä- ja täydennysrakentamista.
Muut suunnitelmat alueella	<p>Alueella on voimassa Mellunkylän ja Vartiokylän pohjoisosan aluesuunnitelma vuosille 2018-2027 Aluesuunnitelma sisältää yleisten alueiden eli katu-, aukio-, tori- ja viheralueiden tavoitetilan.</p> <p>Uusillanpuiston aluetta koskevia tavoitteita ovat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Puustoisien verkoston monimuotoisuuden tukeminen ja epäjatkuvuuskohtien parantaminen. • Niittyverkoston kehittäminen hoitotoimien avulla niityillä, nurmikoilla, johtokäytävissä ja pientareilla. • Avoimuuden ja monimuotoisuuden edistäminen. • Vieraslajien torjuminen. <p>Uusillanpuiston niittyjen hoitoluokituksen mukaan alueen niittyjä hoidetaan niittämällä kerran vuodessa ja niittojäte korjataan pois.</p>

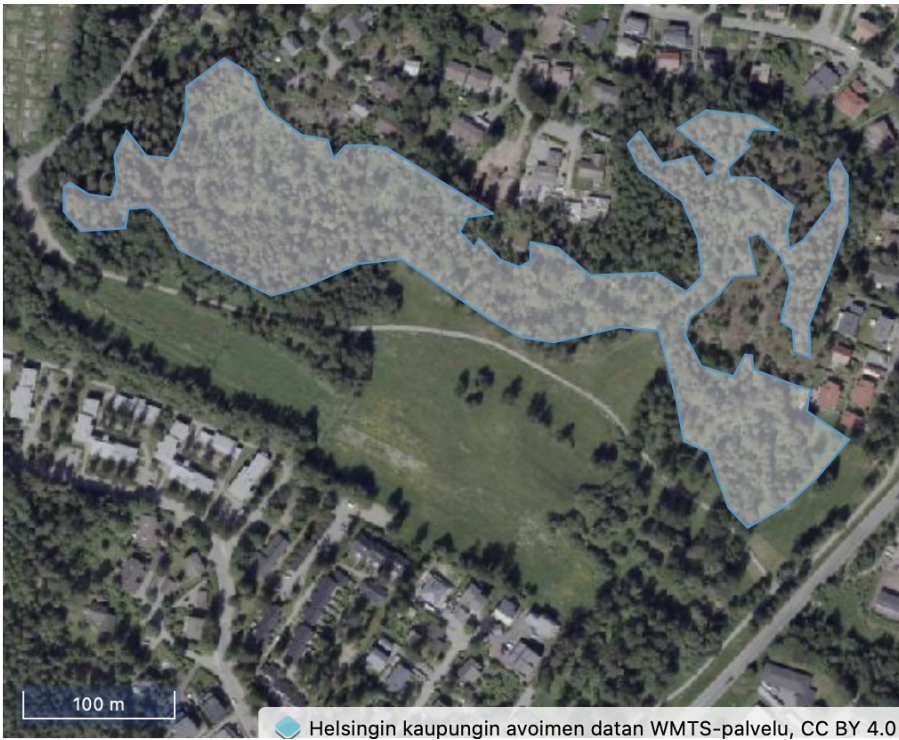
Ohjaus ja osallistaminen			
Avoimet yleisötilaisuudet	22.9.2022	Yleisökysely	-
Osallistetut tahot	Lähiseudun asukkaat (kaupunginosayhdistys Puotila-Seura), Helsingin luonnonsuojeluyhdistys (Helsy ry)		
Muu osallistaminen			

2. Luonnon monimuotoisuus

2.1 Luontoselvitykset ja -seurannat

Aiemmat selvitykset ja seurannat	
Elinympäristöt ja kasvillisuus	<p>Forss, S. 2008: Kärnväxtvegetationen på stadsängar i huvudstadsregionen – jordmånens, urbanitetsgradens och skötselns inverkan. – Pro gradu. Helsingfors universitet.</p> <p>Laiho, E-L. 2013: Sekundaaristen niittyjen kasvillisuus, maaperä sekä niittytyypit Itä-Helsingissä ja Östersundomin liitosalueella. – Pro gradu Helsingin yliopisto.</p> <p>Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. – Alueelliset ympäristöjulkaisut 2000. Suomen ympäristökeskus.</p> <p>Seitapuro, H. 2017: Uussillan perinnekedon kasvi-inventoinnit. Luontotietojärjestelmän arvokkaat kohteet.</p>

Aiemmat selvitykset ja seurannat	
	Helsingin luontotietojärjestelmä ja siellä olevat arvokkaiden geologisten- ja kasvillisuuskohteiden tiedot.
Perhoset	<p>Nupponen K. 2020: Itä-Helsingin kolmen ketoalueen huomionarvoisten perhoslajien selvitys vuonna 2020. – Faunatican raportteja 76/2020.</p> <p>Helsingin kaupungin päiväperhosseuranta vuosina 2019–2020.</p> <p>Linjalaskentojen tulokset excel-lomakkeina ja SYKE:n koordinoiman Maatalousympäristöjen päiväperhosseurannan aineistossa.</p>
Myrkkypistiäiset	<p>Paukkunen, J. 2020: Myrkkypistiäiskartoitus Linnavuorenpuiston ja Uussillanpuiston niittyalueilla sekä Kivikon ulkoilupuiston kallioalueella Helsingissä vuonna 2020. Tutkimusraportti.</p> <p>Helsingin kaupungin kimalaisseuranta vuosina 2019–2022. Linjalaskennat osana SYKE:n koordinoimaa valtakunnallista kimalaisseurantaa.</p> <p>https://laji.fi/project/MHL.89/about</p>
Luteet	Pynnönen, P. 2020: Helsingin Kivikon ulkoilupuiston, Uussillanpuiston ja Linnavuorenpuiston ludeselvitys 2020. Tutkimusraportti.

Kuva 2–1. Geologinen kohde, muinainen rantakivikko, Uussillanpuiston pohjoispuolella.

Kuva 2–2. Geologinen kohde, vanha hiekanottoalue, Itäväylän varressa. Kohteen arvo on heikko, mutta se sijoittuu osittain kasvilajistoltaan arvokkaimman niittyalueen kohdalle.

2.2 Luontotyytit, kasvillisuus ja kasvisto

Kasvillisuudeltaan arvokkaimmat Uussillanpuiston osa-alueet ovat Seitapuron (2017) mukaan Varjakantaival-ulkoilutien pohjoispuolelle jäävät alueet, joilla on pienruohoketoa, tuoretta niittyä ja koivuhakaa, jonka kenttäkerros on heinävaltaista tuoretta niittyä. Kaikki nuo luontotyytit on luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi (CR, Kontula & Raunio 2019). Lisäksi puiston alueelta löytyy kosteaa niittyä, tuoretta heinäniittyä ja tuoretta suurruohoniittyä, jotka ovat syntyneet alueelle alueen viljelyn ja laidunnuksen loputtua. Perinnebiotooppien luontotyyppinä ne kaikki on Suomessa luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi luokiteltuja.

Alueen arvokkaimmat niittykuviot kuivia tai tuoreita matalakasvuisia niittyjä/heinäketoja, jotka ovat Helsingin alueella harvinaisia ja joita uhkaavat rehevöityminen ja umpeenkasvu. Kasvillisuus vaihtuu kosteuden ja rehevyyden perusteella kuivista niukkaravinteisista alueista laakson pohjan reheviin suurruoho- ja heinäniittyihin. Luontotyyppien kuviointi perustuu maastossa vuonna 2022 tehtyihin havaintoihin. Erilliset kuviot voivat olla samaa luontotyyppiä, mutta ne voivat erota esimerkiksi hoitotarpeen mukaan, kuten kuviot 9–11, jotka kaikki ovat vanhaa niittyä, mutta joilla on kosteuden vaihtelua ja myös vesaikon kasvu on hieman eri kohdissa erilaista.

Kuva 2–3. Uussillanpuiston suunnittelualueen luontotyyppikuvioita vuonna 2022.

<p>Kuviot 1a ja 1b, kostea keskiravinteinen lehto. Uhanalaisuusluokka: NT = silmälläpidettävä. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: NT = silmälläpidettävä.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Alueen luoteiskulman lehtipuuvaltainen alue Varjakantaipaleen molemmin puolin. Puu ja pensaskerroksessa on paljon harmaaleppää, rauduskoivuja, haapoja, kiiltopajua, pihlajia sekä tuomea. Yksittäinen kuusi kasvaa kuviolla (1a). Myös Varjakantaipaleen eteläpuoli (1b) on lehtoa, lähinnä kosteaa ja valtapuusto on harmaaleppää ja koivua.</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kenttäkerroksessa (kuvio 1a) kasvaa mm. kivikkoalvejuurta, metsäimarretta, lillukkaa, käenkaalia, vadelmaa, hiirenvirnaa, reunoilla niittynurmikkaa, nurmilauhaa, koiranheinää, siankärsämöä, mesiangervoa, ranta-alpia ja sananjalkaa. Keski- ja loppukesällä puusto varjostaa kenttäkerrosta. Varjakantaipaleen eteläpuolella (1b) kenttä ja pohjakerros on samankaltaista.</p>

Kuva 2–4. Kuvio 1, harmaaleppävaltainen kuiva lehto. Kuva: Rauno Yrjölä.

<p>Kuvio 2, lehtomainen kangasmetsä. Uhanalaisuusluokka: VU = vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = vaarantunut.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Reunametsässä kasvaa suuria haapoja, kuusia ja rauduskoivuja, lisäksi myös suuria mäntyjä, erityisesti kuivemmassa ylärinteessä. Ylempänä kalliolla rajalla ja sen ulkopuolella kasvaa nuoria mäntyjä ja pihlajan taimia.</p> <p>Kohde kuuluu Helsingin arvokkaisiin metsäkohteisiin (Luontotietojärjestelmä)</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kenttäkerroksessa kasvaa mm. kieloa, kangasmaitikkaa, mustikkaa, kultapiiskua, puolukkaa, nuokkuhelmikkää, metsälauhaa, lillukkaa, kanervaa ja hiirenvirnaa.</p> <p>Paikoin metsän reunaan on kasattu niityltä kerättyjä suuria kiviä.</p>

Kuva 2–5. Kuvion 2 reunametsä, lehtomainen kangas. Kuva: Rauno Yrjölä.

<p>Kuvio 3, kuiva niitty – tuore pienruohoniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Kedon alueella kasvaa muutama haapa ja rauduskoivu sekä harmaalepän, rauduskoivun ja kiiltopajun taimia</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kuvion kasvilajisto on monipuolinen, lajeja mm. siankärsämö, särmäkuisma, peltopähkämö, kissankello, harakankello, peurankello, ahdekaunokki, ojakärsämö, peltosaunio, nurmirölli, niittynurmikka, nurminata, metsäapila, valkoapila, ketoneilikka, kultapiisku, poimulehtilaji, tuoksusimake, kalvassara, nurmipiippo, niittyhumala, hiirenvirna, sananjalka, ranta-alpi, voikukka, rikkajuola eli juolavehnä, nurmipuntarpää, koiranputki, pikkulaukku, voikukka, pelto-ohdake, pihasaunio, keväthanhikki ja ahopukinjuuri.</p>

Kuva 2–6. Kuvion 3 kuiva keto. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–7. Ketoneilikka kuviolla 3. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–8. Kissankello kuviolla 3. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 4, lehtomainen ja tuore kangas. Uhanalaisuusluokka: VU = vaarantunut.

Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = vaarantunut.

Puu- ja pensaskerros	Samankaltainen rinnemetsä kuin kuvio 2, mutta lähempänä mustikkatyypin tuoretta kangasta. Sananjalkaa vähemmän kuin kuviolla 2. Ketoalueen viereisen metsänreunan puusto on harvahkoa ja sieltä erottuu silmään komeita maisemapuita, kuten leveäoksaisia mäntyjä. Kuviolla kasvaa myös suuria rauduskoivuja ja kuusia. Lisäksi pihlajaa. Kuvion pohjoispuolella olevalla kallioalueella on useita keloja.
Kenttä- ja pohjakerros	Kenttäkerroksen kasvillisuus on varpuvaltaista mustikan ja puolukan ollessa runsaimpia lajeja. Myös kielo on vallannut alaa. Lisäksi mm. metsälauhaa, nuokkuhelmikkää ja metsäkastikkaa. Rinteen yläosassa on muinaisrantakivikko, ja reunassa olevat kivenlohkareet saattavat olla osa sitä.

Kuva 2–9. Kuvion 4 rinnemetsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

<p>Kuvio 5, Kuiva lehto. Uhanalaisuusluokka: NT = silmälläpidettävä. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: NT = silmälläpidettävä.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Kuviolla kasvaa muutama kataja, haapoja, pari vaahteraa ja mänty. Lisäksi pihlajan ja tuomen taimia.</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kenttäkerroksen lajeja ovat mm. metsäkastikka, kielo, kultapiisku, niittynurmikka, nurmirölli, ojakärsämö, nuokkuhelmikkä, kangasmaitikka, lillukka ja vadelma.</p>

Kuva 2–10. Kuvion 5 reunuspuustoa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 6, hakamainen, lehtipuuvaltainen metsä.	
Puu- ja pensaskerros	Kuviolla kasvaa rauduskoivuja ja haapoja, sekä muutamia suuria mäntyjä. Puiden alla kasvaa mm. lepäntaimia, pari pientä kuusta, raita ja muutama pihlaja.
Kenttä- ja pohjakerros	Puistomaisen, entisen haan tai metsälaitumen kenttäkerroksessa kasvavat runsaina ranta-alpi, kangasmaitikka, kielo, nurmirölli ja koiranputki, metsäkastikka, metsäapila, kielo ja ojakärsämö. Pienellä kalliopaljastumalla kasvaa mm. isomaksaruoho, särmäkuisma, nurmipuntarpää, timotei, sarjakeltano ja pikkulaukku.

Kuva 2–11. Kuvion 6 lehtipuuvaltaista puoliavointa metsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 7, hiekkapohjainen kuiva niitty – tuore pienruohoniitty. Kuvio on uhanalainen luontotyyppi ja Uudenmaan perinnemaisemakohte. Helsingin luontotietojärjestelmässä kohteen luontotyyppi on tuore heinäketo. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR=Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka: CR=Äärimmäisen uhanalainen. Edustavuus: Erinomainen.

<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Avoimella kedolla kasvaa muutama rauduskoivu ja reunoilla mäntyjä, rauduskoivuja, haapoja. Myös muutamia lehtipuun vesoja on ilmestynyt niitylle.</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Niityn alaosa (7a) on yläosan kuviota 7b rehevämpi. Niityllä kasvavat mm. koiranheinä, nurmilauha, niittynurmikka, nurmirölli, metsäapila, siankärsämö, ojakärsämö, pietaryrtti, nokkonen, piennarmatara, voikukka, piharatamo, pihatatar, nurminata, pelto-ohdake, timotei, nurmipuntarpää, ahdekaunokki, koiranputki, poimuhierakka, kangasmaitikka, pujo, peltosaunio, kevättaskuruoho, ahopukinjuuri pikkulaukku, hiirenvirna, ja mäkivirvilä. Ulkoilutien varsi on rehevämpää, ja siellä kasvaa mm. kylämaltsa. Rehevyyden johtuu rinteiden alaosan suuremman kosteuden lisäksi mahdollisesti lisälannoitteesta, jonka mm. koirien ulkoiluttaminen polun varrelle tuo.</p> <p>Niityn yläosa (7a) aiemmin arvioitu Uussillanpuiston niittyjen kasvistollisesti arvokkaimmaksi alueeksi. Kumpareiden rinteillä vaihtelevat pienruohokedon ja tuoreen niityn muodostamat alueet. Kukinta-aikaan aluetta värittävät lähes yhtenäisenä mattona paikoin kasvava ketoneilikka, kissankello, pikkulaukku, särmäkuisma, kelta-, aho- ja paimenmatara, päivänkakkara, peurankello ja ahdekaunokki. Kuvion mataroista melko iso osa on kukkien väristä päätellen paimenmataran ja keltamataran risteytyksiä, piennarmataraa.</p> <p>Ruusuruoho on runsain lähellä kuvion pohjoisreunaa. Muita ketokasveja alueella ovat mäkikaura, kevättädyke, ketokarvaskallioinen ja mäkivirvilä.</p>

Lisäksi aiemmin alueelta on havaintoja mm. hietalemmikistä ja hiirenhännästä (Pykälä & Bonn 2000).

Heinistä runsaita ovat tuoksusimake, niittynurmikka, nurmirölli, punanata, nurmitähkiö, hietakastikka ja nurmipuntarpää. Lisäksi kuviolla kasvavat mm. siankärsämö, nurmitädyke, hiirenvirna, metsäapila, pukinjuuri, pölkkyruoho, ja aho-orvokki.

Kuva 2–12. Kuvion 7a heinäketoa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–13. Kuvion 7b pienruohokettoa, missä ruusuruoho on runsas. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–14. Keltamatara tai paimenmataran ja keltamataran risteymä (nk. piennarmatara) kuviolla 8. Syväkeltaiset ja kapealehtiset yksilöt, kuten kuvassa, ovat ilmiasultaan lähimpänä puhdasta keltamataraa. Uussillan niityillä on kuitenkin laaja kirjo matararisteymiä keltaisesta vaaleankeltaiseen. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–15. Ruusuruoho kuviolla 8. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 8, reunuspuusto	
Puu- ja pensaskerros	Kuvion 7 ja rakennusten välinen reunuspuusto rajauksen sisällä. Kohdassa kasvaa kuusi, pari mäntyä, rauduskoivu sekä haavan ja pihlajan taimia
Kenttä- ja pohjakerros	Reunan lajeja ovat mm. piennarmatara, ruusulaji, karviainen, vadelma, siankärsämö, nurmilauha, nurmirölli ja niittynurmikka.

Kuva 2–16. Kuvion 8 reunuspuusto. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 9, vesakoituva tuore niitty Varjakantaipaleen eteläpuolella.	
Puu- ja pensaskerros	Niityllä on kasvamassa runsaasti lehtipuiden taimia, mm. harmaaleppää, kiiltopajua ja rauduskoivua.
Kenttä- ja pohjakerros	<p>Kuvio 9a on vesakoituva tuore niitty. Alueen lajeja ovat mm. mesiangervo, pelto-ohdake, ranta-alpi, koiranputki, nurmipuntarpää, nurmitähkiö, korpikaisla, nokkonen, valkopeippi, leskenlehti ja harakankello.</p> <p>Kuvion halki kulkee kaasuputkilinja, jolta kasvillisuus on niitetty jo kesällä. Ulkoilutien reuna on rehevämpää, osin ehkä koirien paikalle tuomien ravinteiden takia.</p>

Kuvio 9a on kehittymässä peltoalueesta kosteammaksi suurruohoniityksi.

Lajisto on heinäniityn ja suurruohoniityn lajeja. Kuvion lajeja ovat mm. punasänkiö, syysmaitiainen, ojakärsämö, mesiangervo, rikkajuola, rantaminttu, nurmilauha, nurminata, niittynurmikka, nurmipuntarpää, nurmitähkiö, nokkonen, pikkulaukku, särmäkuisma, peltopähkämö, rantakukka ja nurmirölli.

Luonnontilaisena kuvion suurruohoniitty olisi erittäin uhanalainen luontotyyppi (CR). Nyt se on välivaihe, kun pelto kehittyy vähitellen metsäksi,

Kuva 2–17. Kuvion 9a vesakoitunut niitty. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–18. Kuvion 9b vesakoitunut niitty. Kuva: Rauno Yrjölä.

<p>Kuvio 10, kuiva niitty – tuore pienruohoniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Kivikasan ympärillä ja kuvion reunoilla kasvaa rauduskoivua ja kiiltopajua.</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kuvion 10a kohdalle on aikoinaan ilmeisesti kasattu niityllä olleita kiviä. Kivikasan ympärillä olevia lajeja ovat mm. hietakastikka, sanajalka, ahdekaunokki, maitohorsma, niittynurmikka, nurmilauha, vadelma ja peurankello.</p> <p>Kuviolla 10b on kuvion 3 kaltaista kuivaa ja tuoretta pienruohoniittyä, joka vaihtuu kosteammaksi heinäniityksi. Lajeja ovat mm. ahdekaunokki, tuoksusimake, särmäkuisma, ojakärsämö, siankärsämö, niittynurmikka, nurmilauha, nurmirölli, pihasaunio ja pikkulaukku.</p>

Kuva 2–19. Kuvion 10a kivinen saareke. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–20. Kuvion 10b niittyä. Kuva: Rauno Yrjölä.

<p>Kuvio 11, kostea heinäniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.</p>	
<p>Puu- ja pensaskerros</p>	<p>Kuviolla on hieman lehtipuun taimia.</p>
<p>Kenttä- ja pohjakerros</p>	<p>Kuvio on itäosastaan selvästi kosteampi kuin esimerkiksi kuvio 13. Keväällä vesi seisoj vielä niityllä. Lajeja ovat mm. särmäkuisma, ojakärsämö, tuoksusimake, ranta-alpi, poimulehtilaji, maitohorsma, harmaasara, jokapaikansara ja mesiangervo.</p>

Kuva 2–21. Kuvion 11 kostea niittyä. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 12, reunapensaikko ja lehdon reuna.	
Puu- ja pensaskerros	Muuttunutta, heinittynyttä ja pensoittunutta metsänreunaa, joka jatkuu suojelualue-rajauksen ulkopuolella kosteapohjaisena lehtona niityltä Itäväylälle asti. Lajeja mm. rauduskoivu, harmaaleppä, tuomi, kiiltopaju ja raita.
Kenttä- ja pohjakerros	Avoimessa reunassa kasvaa mm. mesiangervoa, maitohorsmaa ja pelto-ohdaketta. Muita lajeja vuohenputki, koiranheinä, metsäkastikka, rikkajuola, ojakärsämö, ja nokkonen.

2.3 Muut eliölajit

Uussillanpuisto on kasvillisuuden lisäksi myös merkittävä hyönteiskohde. Alueella tehdyissä selvityksissä on löytynyt mm. paahdeympäristöjen punaisen listan pistiäisiä ja harvinaisia luteita. Alue on monipuolisen kasvillisuutensa ansiosta merkittävä paikka monille pölyttäjähönteisille.

Uussillanpuiston kasvillisuus vaihtelee avoimesta maastosta puoliavoimeen metsämaastoon, ja toisaalta kuivasta niitystä kosteaan. Tämä vaihtelu luo edellytykset monipuoliselle hyönteislajistolle, vaikka perhosten osalta alueen lajisto ei ollutkaan yhden vuoden esiselvityksen perusteella kovin runsas ja monipuolinen (Nupponen 2020). Selvityksen ainoa mielenkiintoisempi laji oli kiiltokaitakoi. Aiemmin alueelta on tiedossa myös havainto mesimaayökkösestä (Helsingin kaupungin luontotietojärjestelmä).

Uussillanpuiston myrkkypistiäisselvityksessä (Paukkunen 2020) alueelta löydettiin neljä punaisen listan lajia: etelänkoloampiainen, kultapiiskumaamehiläinen, pukinjuurimaamehiläinen ja niittykaskashukka. Myrkkypistiäisten kannalta alueen arvokkain osa on Itäväylän varressa oleva keto (kuvio 8).

Ludeselvityksessä alueelta löytyi muutamia mielenkiintoisia lajeja, jotka suosivat erityisesti paahteisia kuivia kohtia alueella, erityisesti kuvioita 8 ja 3 (Pynnönen 2020). Pynnönen mainitsee Uussillanpuiston lajeista erikseen huomionarvoisina tädykeluteen, mustasamettiluteen, hartokesakkoluteen ja ruosteaholuteen.

Kuva 2–23. Isokokoinen ja helposti havaittava pyjamalude on levinnyt myös Uussillanpuistoon.

Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–24. Lehtokotilo on runsas luonnonsuojelualueen rajauksen tuntumassa, kosteapohjaisessa lehdossa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–25. Tarhasylkikuoriainen on on alueella runsas. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–26. Parittelevat myskijäärät hieman kuvion 12 ulkopuolella alueen rajalla. Kuva: Rauno Yrjölä.

2.4 Merkittävä lajisto

Lajiston merkittävyyttä on arvioitu aiempien luontoselvitysten perusteella ja luontodirektiivin sekä Suomen ja Helsingin uhanalaisuusarviointien perusteella. Alueen niittyjen lajistollinen arvo on tiedetty jo aiempien selvitysten mukaan. Mm. Pykälä ja Bonn (2000) mainitsevat Itäväylän varrella olevan niityn huomionarvoisina lajeina mäkikauran, ruusuruohon, hietalemmikin, kevättädykkeen, ketokarvaskallioisen, hiirenhännän ja mäkivirvilän.

Uhanalaisuusluokitus: RE = hävinnyt, CR = Äärimmäisen uhanalainen, EN = Erittäin uhanalainen, VU = Vaarantunut, NT = Silmälläpidettävä, RT = Alueellisesti uhanalainen (metsäkasvillisuusvyöhykkeessä 1b Hemiboreaalin, Lounainen rannikkomaa).

Huomionarvoinen = Lajit eivät ole punaisella listalla eivätkä alueellisesti uhanalaisia, mutta vaateliaisuudellaan ja harvinaisuudellaan osoittavat yhdessä niiden kanssa luonnoltaan arvokkaimpia alueita Helsingissä.

Muu status: Kunnallisesti uhanalaiset ja silmälläpidettävät, perässä k-tunnus (Kurtto 2020).

EU = EU-direktiivin perusteella vieraslajilain mukaan torjuttava laji, K = Kansallisen vieraslajistrategian mukaan haitallinen vieraslaji, H = Helsingin kaupungin vieraslajilinjauksen mukaan torjuttava laji.

Merkittävä lajisto alueella tehtyjen eri selvitysten mukaan					
Laji	Luokitus				Kuvionumero
	Rauhoitettu	Direktiivilajit	Uhanalaisuus	Muu status	
<u>Kasvit</u>					
Keltamatara			VU	NTk	8
Ketoneilikka			NT	NTk	3, 8, 13
Keväthanhikki			LC	ENk	3
Ketotädyke			LC	Huomionarvoinen	3, 8
Kevättädyke			LC	Huomionarvoinen	3, 8
Keltalehdokki	X		LC	Huomionarvoinen	
<u>Hyönteiset</u>					
Mesi-maayökkönen			NT		3
Etelänkoloampiainen			RE		Tärkeimmät pistäiskuviot 3, 7 ja 8

Merkittävä lajisto alueella tehtyjen eri selvitysten mukaan					
Laji	Luokitus				Kuvionumero
Kultapiisku- maamehiläinen			NT		Tärkeimmät pistiäiskuviot 3, 7 ja 8
Pukinjuuri- maamehiläinen			VU		Tärkeimmät pistiäiskuviot 3, 7 ja 8
Niittykaskashukka			NT		Tärkeimmät pistiäiskuviot 3, 7 ja 8

Kuva 2–27. Niittyjen kasvilajihavainnot. Tärkein ketoneilikkaesiintymä on viivoitettu.

Vieraslajit		
Laji	Status	
Jättipalsami	EU	Kuviot 11 ja 15, lisäksi erittäin runsas selvitysalueen ulkopuolella Uussillanpuiston länsiosan ojanvarsilla.
Isotuomipihlaja	K	Hieman kuvioista 1 länteen selvitysalueen ulkopuolella ja rinteessä kuvion 2 yläpuolella. Voi levitä alueelle (tai jo olla siellä).
Paimenmataara	K	Kuvio 3, 7, 11, 13.
Piennarmataara	K	Kuvio 3, 7, 8, 9, 11, 13.

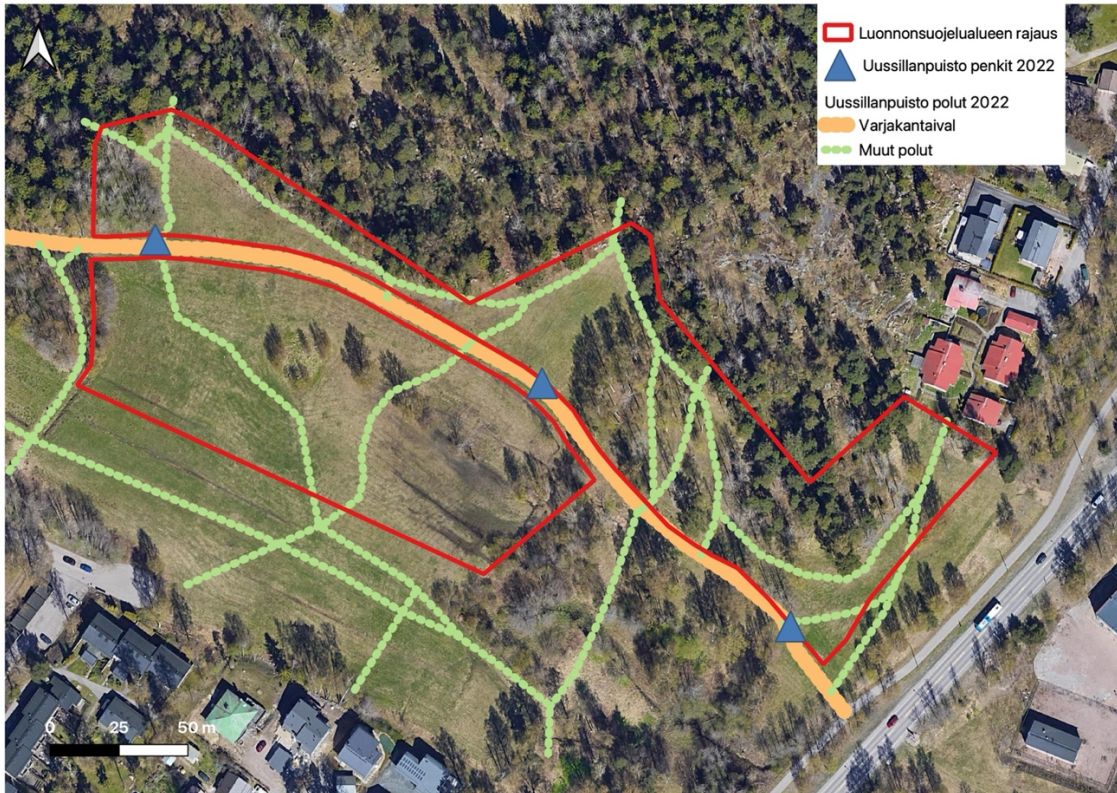
Vieraslajit		
Laji	Status	
Rikkapalsami	K	Kuvion 15 lähellä.
Terttuselja	K	Kuvion 15 lähellä.
Kanadanpiisku	K	Itäväylän varressa niityn ulkopuolella ja Varjakantaipaleen varressa alueen länsipuolella.

Kuva 2–28. Uussillanpuiston vieraslajien havaintopaikkoja. Lajeista jättipalsami kuuluu EU:n haitallisten vieraslajien listalle, muut ovat kansallisessa vieraslajistrategiassa ja Helsingin vieraslajilinjauksessa mainittuja lajeja.

3. Virkistyskäytön nykytila

Virkistyskäyttö nykytilassa	
Virkistyskäytön yleisimmät muodot	<ul style="list-style-type: none">• kävely, sauvakävely• lenkkeily• koiran ulkoilutus• ympäristökasvatus• luonnon tarkkailu• rauhoittuminen, luonnosta nauttiminen
Reitistö	Alueen halki kulkee Varjakantaival niminen ulkoilutie, joka muodostaa virkistyskäytön pääreitit. Reitti on valaistu. Pyöräily tapahtuu pääosin sitä pitkin. Lisäksi luonnonsuojelualueella risteilee useita pienempiä polkuja, joita pitkin ihmiset kulkevat alueelle viereisiltä asuinalueilta. Polkuja käytetään paljon esimerkiksi koirien ulkoiluttamiseen. Polkuja ei ole rakennettu, vaan ne ovat syntyneet tallauksesta.
Nykyiset palvelurakenteet	Varjakantaipaleen varressa on kolme penkkiä ja niiden vieressä roskastiat.
Savutettavuus ja kulku alueelle	Ulkoilutietä pitkin Uussillanpuistoon pääsee Rekitieltä ja Itäväylän varrelta. Lisäksi alueelle tulee pienempiä polkuja viereisiltä asuntoalueilta. Autoille on pysäköintipaikkoja Rekitien varrella. Lähimmät julkisen liikenteen pysäkit ovat Rekikujalla ja Itäväylän varressa, noin 5 minuutin kävelymatkan etäisyydellä Uussillanpuistosta. Lähimmät kaupunkipyöräasemat ovat Vartioharjunttiellä, Sinkilätiellä ja Rukatunturintiellä. Kaikki ovat noin 10 minuutin ajomatkan päässä Uussillanpuistosta.

Kuva 3–1. Uussillanpuiston nykyinen polkuverkosto ja muut virkistyskäyttöä palvelevat rakenteet.

Kuva 3–2. Varjakantaival -niminen ulkoilupolku kulkee puiston halki. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 3–3. Uussillanpuisto on lähialueen asukkaille tärkeä virkistysalue. Kuva: Rauno Yrjölä.

4. Uhkatekijät

Merkittävä uhkatekijä alueella on Itäväylän leventäminen sekä uuden alikulun rakentaminen. Hankkeet lohkaisevat mm. osan parhaasta niitystä (kuviot 7 ja 8) Itäväylän varressa. Uusien asuinalueiden rakentuminen lähistölle lisää virkistyskäyttöpainetta alueelle.

Nykyisiä arvokkaimpia kasvialueita uhkaa umpeenkasvu, jos alueella tehtyjä hoitotoimia ei jatketa. Jo nyt on nähtävissä, miten nopeasti lehtipuuesat tai sananjalat leviävät niityille.

Pölyttäjähönteiset ovat tärkeitä ketoalueen kasvillisuuden säilymiselle. Vaikka Suomessa tilanne on vielä ollut hyvä, on viime vuosina herännyt huoli pölyttäjähönteisten vähenemisestä. Siksi kasvilajien olosuhteiden hoitamisen lisäksi täytyy kiinnittää huomiota myös pölyttäjähönteisten olosuhteisiin, esimerkiksi monet pistiäislajit suosivat hiekkapohjaisia kuivia alueita polkujen ja niittyjen reunoilla.

Aikataulu:

1= 5-10 vuoden kuluessa , 2= viiden vuoden sisällä, 3= alle viiden vuoden sisällä

Voimakkuus:

1 = Lievä uhka, ei peruuttamattomia muutoksia lajistossa.

2 = Keskivakava uhka, merkittäviä muutoksia tai yksipuolistumista lajistossa, joista osa peruuttamattomia.

3 = Vakava uhka, alueen suojeluarvot vaarassa kadota.

Uhkatekijät		
Uhka	Ajankohta	Voimakkuus
Rakennetun ympäristön laajeneminen (mm. Itäväylän leventäminen, Varjakantaipaleen alikulku, raitiotiesuunnitelmat, Uussillanpuiston rakennusvaraukset luonnonsuojelualueen vieressä)	1	3
Ketoalueiden, hakamaiden ja niittyjen umpeenkasvu, sekä niitypinta-alan pieneneminen ja yhteyksien katkeaminen ympäröiviin niittyalueisiin.	1	3
Pölyttäjähönteisten väheneminen laaja-alaisesti.	2	2

Uhkatekijät		
Uhka	Ajankohta	Voimakkuus
Vieraslajien leviäminen ja sitä seuraavat luontaisen lajiston muutokset	3	3
Lajiston muutokset johtuen tallauksesta	3	2
Typen ilmalaskeuma ja sen rehevöittävä vaikutus	3	1
Lemmikkieläinten ulkoilutuksen rehevöittävä vaikutus polkujen varsilla	3	1
Reitistön laajentuminen	2	2
Äärevät sääilmiöt, erityisesti kuivuus ja sen seurannaisvaikutukset puustoisilla alueilla	2	2

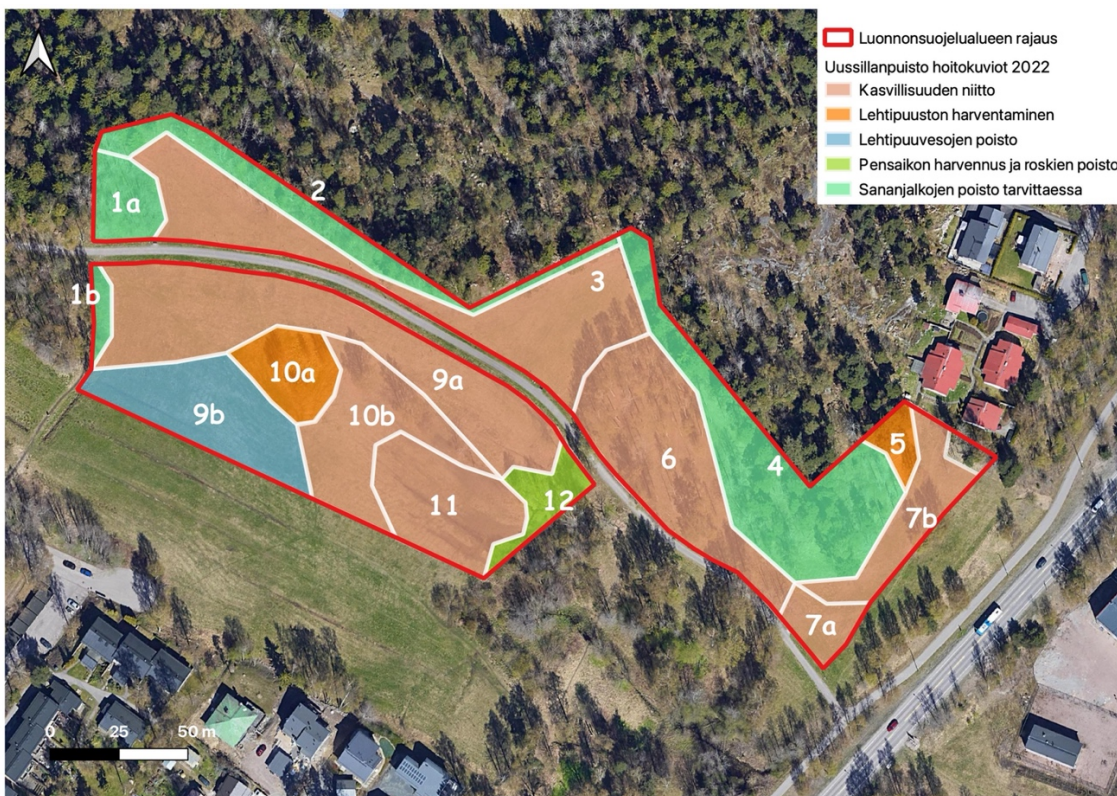
Kuva 4–1. Jättipalsami on levinnyt alueelle, ja se on erityisen runsas alueen vieressä kulkevien ojien ja purojen varsilla. Kuva: Rauno Yrjölä.

5. Hoitosuunnitelma

Uusillanpuiston alueella tehty luonnonhoito on vaikuttanut viimeisten 15–20 vuoden aikana positiivisesti kasvilajiston kehittymiseen. Alueella on tehty pitkäjänteisesti työtä, jotta on päästy nykyiseen tilaan. Hoitotoimia on tärkeää jatkaa myös tulevaisuudessa suojelualan perustamisen jälkeenkin käyttämällä jo hyväksi koettuja menetelmiä keto- ja niittykasvillisuuden elinolosuhteiden parantamiseksi. Kasvilajiston säilyminen on tärkeää myös monille niistä riippuvaisille hyönteisille.

5.1 Luonnonhoidon toimenpiteet

Seuraavassa on esitetty luonnonhoidon toimenpiteitä kuvioittain. Uusillanpuiston alueella kaksi tärkeintä tavoitetta on ketojen ja niittyjen ylläpito sekä niiden ladullinen parantaminen, toisaalta hakamaisten metsien säilyttäminen puoliavoimena.

Kuva 5–1. Ehdotetut hoitotoimenpiteet kuvioittain. Kuvassa esitetään ensisijainen toimenpide, kuviolla voidaan tehdä muitakin toimenpiteitä. Kaikki ehdotetut toimenpiteet on esitetty jäljempänä taulukossa.

Jos lampaiden laiduntaminen alueella tulee mahdolliseksi, muodostetaan kuvioista 10–14 lammasaitaukselle sopiva alue. Mahdollisimman laaja niittyalue olisi eläintenpidon kannalta paras vaihtoehto. Laiduntamisesta on tehtävä erillinen suunnitelma, jos sitä aletaan toteuttaa alueen hoidossa.

Kuvio 1, toimenpiteet

Tarvittaessa poistetaan reunasta kedolle levittäytyviä puiden taimia ja sananjalkoja.

Tavoite	Säilytetään kuvion 1 ja ketokuvion numero 3 raja selkeänä.
---------	--

Kuvio 2, toimenpiteet

Estetään sananjalan levittäytyminen kedolle, pidetään reuna-alueen metsä puoliavoimena, erityisesti kivien ympäriltä, jossa on paahteympäristöä. Sananjalat näivetetään taittamalla versot tai revitään ne alas aluksi vuosittain, sitten muutaman vuoden välein. Samalla voidaan reunasta poistaa esimerkiksi raivaussahalla puiden taimia.

Tavoite	Säilyttää puoliavoin valoisa reunametsä, jossa myös paahteisia kohtia kivien ympärillä.
---------	---

Kuva 5–2. Muinaisrantakivikon reunaa kuvion 3 vieressä. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 3, toimenpiteet	
<p>Niitto ja puiden taimien vesominen kerran kesässä. Työ tehdään niittykukkien siemennettyä elokuussa. Niittojäte kerätään pois.</p> <p>Kaikkein matalakasvuisimmat niityn osat eivät välttämättä kaipaa jokavuotista niittoa. Näiltäkin alueilta vesotaan mahdolliset puiden ja pensaiden taimet pois vuosittain.</p> <p>Niityn keskiosassa kävelytien tuntumassa ja pohjoisosassa metsän laidassa kedolle on levittäytymässä sananjalkakasvustoja. Sananjalkojen määrää voi vähentää taittamalla versot tai niittämällä nuoret kasvustot kahdesti kesässä.</p>	
Tavoite	Tavoitteena säilyttää kuiva keto.

Kuvio 4, toimenpiteet	
Sanajalkaa on tarvetta torjua samoilla menetelmillä kuin kuvioilla 2 ja 3. Tarvittaessa raivataan puiden taimia. Mahdolliset kuolleet tai kuolevat puut jätetään lahopuuksi rinteeseen.	
Tavoite	Säilytetään rinteiden metsä puoliavoimena, lahopuuta ei poisteta paikalta.

Kuvio 5, toimenpiteet	
Poistetaan kuvion tuomikasvusto, jätetään suurempia puita valoisaksi reunametsäksi.	
Tavoite	Reunametsän valoisuuden lisääminen.

Kuvio 6, toimenpiteet	
Pidetään metsä hakamaisena poistamalla kenttäkerroksen lehtipuutaimia muutaman vuoden välein ja niittämällä heinäkasvillisuus kesän lopulla.	
Tavoite	Valoisan hakamaisen metsän säilyttäminen.

Kuva 5–3. Kuvion 6 hakamaista metsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 7a ja 7b, toimenpiteet

Kuvio 7a Niitetään alue kerran kesässä elokuussa ja korjataan niittojäte pois. Itäväylän varresta kuvion ulkopuolelta voidaan harventaa varjostavaa reunapuustoa, jotta paahteisuus kuviolla lisääntyy. Itäväylän varressa on havaittu kanadanpiiskua (tai muuta torjuttavaa koristepiiskua), ja ne tulee poistaa.

Kuvio 7b niitetään alue kerran kesässä elokuussa ja korjataan niittojäte pois. Kuvion keskellä olevat koivut annetaan vielä olla paikallaan maisemaelementtinä, mutta myöhemmin niiden poistamista voidaan harkita paahteisen alueen lisäämiseksi (koivut varjostavat osaa alueesta).

Tavoite

Vähennetään niityn rehevyyttä ja pyritään saamaan siitä kuiva ja paahteinen ketoalue.

Kuva 5–4. Itäväylän reunaa suojelualueen ulkopuolella. Lehtipuusto varjostaa ketoa, ja Itäväylän vieressä kasvaa myöhemmin kesällä kanadanpiiskuja aivan alueen reunan vieressä. Itäväylän levennyksen takia tätä kohtaa ei voida rajata suojelualueen sisään. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 8, toimenpiteet	
Talojen ja kedon välissä oleva reunapuusto säilytetään ennallaan. Jos lehtipuuvesoja leviää kuvion 7 kedolle, ne tulee poistaa. Kuvion 7 niitto tehdään kuvion 8 puustoon asti.	
Tavoite	Säilytetään reunapuusto rajalla.

Kuvio 9a, toimenpiteet

Kuviolle on muodostunut kaasuputkilinjan viereen runsaasti lehtipuiden taimia. Ulkoilutien varressa kasvillisuus on rehevämpää (kuvio 9a). Niitetään kasvillisuus myös putkilinjan ulkopuolelta kerran kesässä ja korjataan niittojäte pois.

Kuvio otetaan osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus tulevaisuudessa otetaan hoitokeinoksi.

Tavoite	Muutetaan pensoituva tuore heinäniitty kuivemmaksi ja matalakasvuiseksi.
---------	--

Kuvio 9b, toimenpiteet

Alue on osin kosteaa suurruohoniittyä, jolla on kuitenkin jo paljon lehtipuuvesoja. Poistetaan vesakko säännöllisesti. Tarvittaessa niitetään ja poistetaan niittojäte.

Kuvio voidaan ottaa osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus tulevaisuudessa otetaan hoitokeinoksi.

Tavoite	Estetään suurruohoniityn umpeenkasvu ja parannetaan sen edustavuutta.
---------	---

Kuvio 10a, toimenpiteet

Kivikon ympäriltä poistetaan puusto ainakin eteläpuolelta, jolloin muodostuu paahteinen kohta, joka soveltuu monille hyönteisille ja ehkä myös esimerkiksi sisiliskoille. Puusto varjostaa osin kivikkoa ja vähentää paahteisuutta. Kuvio voidaan ottaa osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus tulevaisuudessa otetaan hoitokeinoksi.

Tavoite	Muodostetaan paahteinen kivikkosaareke.
---------	---

Kuvio 10b, toimenpiteet

Kuviolla on samoja piirteitä kuin kuviolla 3. Rinne laskee loivasti kaakkoon ja on kuivin yläosastaan. Niitetään alue säännöllisesti kerran kesässä ja kerätään niittojäte pois.

Tavoite	Kuiva pienruohoketo.
---------	----------------------

Kuva 5–5. Lammaslaitumeksi soveltuva alue kuvioilla 9–12.

Kuvio 11, toimenpiteet

Kohta on keväällä kostea, mutta kuivuu kesän aikana kuvion 12 kautta kaivetun ojan takia.

Kuvio voidaan ottaa osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus tulevaisuudessa otetaan hoitokeinoksi.

Tavoite

Kostean heinä ja suurruohoniityn säilyttäminen.

Kuvio 12, toimenpiteet

Pensaikkoa voi harventaa ja osan harmaalepistä kaulata kelopuiksi hyönteisille ja tikoille.

Metsikössä on jonkin verran roskaa, joka tulee siivota pois.

Tavoite

Kostean reunapensaikon säilyttäminen ja lahoppuun lisääminen.

Kuva 5–6. Roskia kuvion 12 pensaikon keskellä, ehdotetun suojelualueen rajalla. Kuva: Rauno Yrjölä.

5.2 Vieraslajien torjunta

Alueella havaituista vieraslajeista (katso kuva 2-28) jättipalsami kuuluu haitallisten vieraslajien listalle, ja se tulee poistaa perustettavalta suojelualueelta, mutta myös sen läheisyydestä, koska laji leviää helposti lähiympäristöön. Helsingin kaupungin vieraslajilinjauksessa (Helsingin Ympäristökeskus 2015) kanadanpiisku, isotuomipihlaja ja terttuselja ovat kaikki lajeja, joilla on jo laaja levinneisyys Helsingissä ja niiden torjunta on vaikeaa (vieraslajilinjauksen luokka 2 c). Lajien istuttaminen julkisille alueille kielletään ja torjuntatoimet keskitetään arvokkaille luontoalueille ja tärkeimpiin leviämislähteisiin, esimerkiksi purojen varsiin.

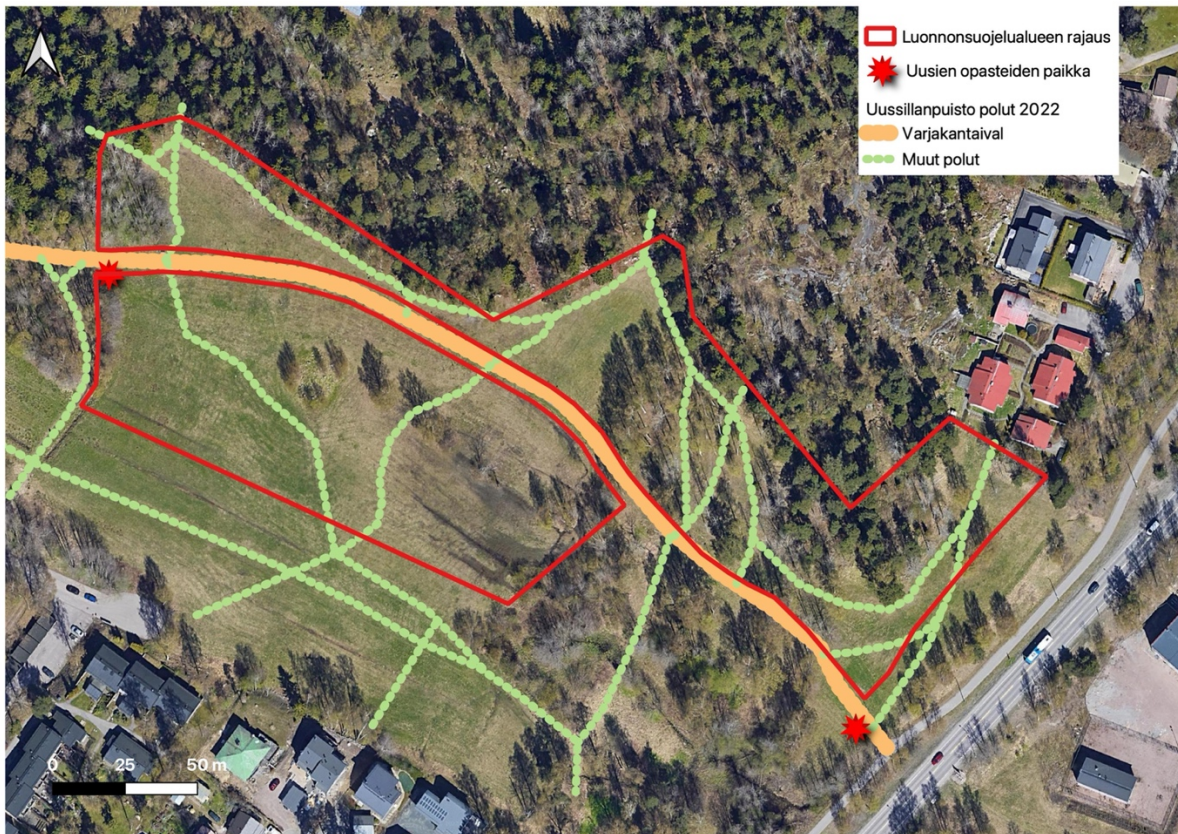
Rikkapalsami on luokiteltu Helsingissä haitalliseksi lajiksi, jonka leviämisvaara on ilmeinen, mutta ongelmat paikallisia (luokka 2b).

Laji	Toimenpide	Kuvio, jolla havaittu
Jättipalsami	<p>Varret revitään maasta kokonaisina ennen siementen kypsymistä.</p> <p>Tai kasvusto peitetään muoviin muutamaksi vuodeksi, jos se on mahdollista eikä aiheuta suurta maisemahaittaa.</p> <p>-Seuranta ja torjuntaa jatkettava tulevaisuudessa</p>	9
Terttuselja ja isotuomipihlaja	<p>-Raivaussahalla tai vastaavalla leikataan versoja 3–6 kertaa kasvukaudessa, kunnes kasvit näivettyvät.</p> <p>-Leviämisen vuoksi näiden pensaslajien säilyttämistä puistossa ja sen läheisyydessä on syytä tarkastella kriittisesti.</p>	Alueen lähellä
Kanadanpiisku	Kasvustot niitetään ennen siementen kypsymistä.	Itäväylän varressa ja Varjakantaipaleen varressa
Paimenmatara ja piennarmatara	Torjunta hankalaa. Kasvustot voidaan niittää ennen kuin siemenet ovat kypsiä.	Ainakin kuvioilla 3, 7, 9 ja 10, ja alueen ulkopuolella
Rikkapalsami	Kasvustot voidaan niittää ennen kuin siemenet ovat kypsiä.	Ainakin kuvion 12 lähellä kosteassa painanteessa, polun varrella

6. Virkistyskäytön suunnitelma

6.1 Virkistyskäytön ohjaus

Käytön ohjaus	
Reitistö	<p>Uussillanpuistossa on useita luontaisesti syntyneitä polkuja, mutta vain alueen halki kulkeva Varjakantaival täyttää esteettömyysvaatimukset. Jos alueen virkistyskäyttöä halutaan laajentaa, täytyy myös polkujen ja opasteiden suunnittelussa ottaa huomioon esteettömyysvaatimukset.</p> <p>Mahdollisesti esteettömiksi tehtävistä poluista tehdään erillinen suunnitelma. Osa poluista voi myös kiertää suojelualueen rajaa pitkin, jolloin ne voidaan toteuttaa puistoalueen suunnittelun yhteydessä.</p>
Pääopasteet	<p>Sijoitetaan pääopasteet (yhteensä kaksi kappaletta) Varjankantaipaleen molempiin päihin. Opasteissa kerrotaan alueen luonnosta, esitetään reitistö kartalla ja merkintätapa maastossa sekä toimintaohjeet visuaalisesti helposti hahmotettavalla tavalla. Opasteet sijoitetaan Varjankantaipaleen eteläpuolelle, jotta niihin kohdistuu mahdollisimman vähän opasteiden säilymiselle haitallista auringonvaloa. Opasteet tehdään kaupungin opastelinjauksen mukaisesti.</p>

Kuva 6–1. Alueelle suunniteltujen opasteiden paikat.

6.2 Palvelurakenteet ja kunnossapitovastuu

Rakenteet	
Polkujen ylläpito	Ulkoilupoluille lisätään tarvittaessa karkeaa hiekkaa tai soraa mahdollisiin kuoppiin, jolla estetään lätäköiden tai kivien kiertäminen ja polun leventyminen.
Penkit ja levähdyspaikat	<p>Alueella on tällä hetkellä 3 penkkiä, joiden vieressä on roska-astiat. Ne voidaan säilyttää alueella.</p> <p>Alueen sisälle ei tarvita lisää penkkejä ja levähdyspaikkoja, mutta esimerkiksi eväspöytä ja lisää penkkejä voidaan tuoda puiston</p>

Rakenteet	
	länsiosaan suojelualueen ulkopuolelle. Länsiosaan on suunniteltu erilaisia virkistystoimintoja.
Turvallisuus	<p>Reittien varsilta voidaan kaataa vaaraa aiheuttavia kuolleita tai kuolevia puita. Puita ei poisteta metsäalueelta, vaan ne jätetään maahan lahopuiksi. Niittyalueelle mahdollisesti kaatuvat puut poistetaan, jotta ne eivät estä niittoa. Rungot voidaan siirtää paahteiselle paikalle metsänreunaan.</p> <p>Vaaralliset puut voidaan myös tehdä pötkelöiksi, eli poistetaan latvus ja jätetään 3-5 metriä korkea runko.</p>

Vaarallisiksi puiksi tulkitaan esim.:

- 1) kuolleet oksat ja latvukset, jotka roikkuvat ulkoilureitin yli tai sen reunalla
- 2) kaatuessaan ulkoilureitille ulottuvat konkelot, eli toista puuta vasten nojaavat puut
- 3) kaatuessaan ulkoilureitille ulottuvat lahoavat pötkelöt
- 4) hyvin heikkokuntoiset elävät puut, jotka saattavat asiantuntija-arvion perusteella kaatua ulkoilureitille tuuliolojen tai latvuksen painopisteen perusteella.

Kunnossapitovastuu	
Ympäristöpalvelut	Luonnonsuojelualueiden investointien, kuten uusien opasteiden ja rakenteiden suunnittelu ja tilaaminen.
Kaupunkiympäristön toimialan Rakennukset ja yleiset alueet (Rya) - palvelukokonaisuus	Alueiden kunnossapitohoidon tilaaminen sekä reittien käyttöturvallisuudesta huolehtiminen. Opastaulujen kunnossapito. Laidunsopimus.
Urakoitsijat	Reittien kunnossapito sekä opasteiden rakentaminen luonnonsuojelualueilla. Kaikki luonnonhoitotyöt alueella: niitot, vesakon ja haitallisten vieraslajien torjunta, puiden kaadot. Laidunnus (jos käytetään kaupungin omia eläimiä).

7. Luonnon seuranta

Luonnontilan seurannan vastuu on kaupungin ympäristöpalveluilla, joka tarvittaessa tilaa selvityksiä konsulteilta tai tekee niitä itse. Esimerkiksi alueelle on perustettu jo neljä vuotta sitten kimalaisten ja päiväperhosten laskentalinja. Kimalaiset ja tarhamehiläinen lasketaan laskentalinjalta vuosittain.

Luonnon seuranta		
Seuranta	Menetelmät	Aikataulu
Vieraskasvilajit	Esiintymien sijainnin ja runsauden dokumentointi.	Vuosittain torjunnan ja kunnossapitokäyntien yhteydessä.
Kasvillisuus ja kasvisto	Kasvillisuuskartoituksen toistaminen. Arvokkaiden kasviesiintymien sijainnin ja runsauden dokumentointi.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).
Hyönteiset (perhoset, luteet, myrkkypistiäiset)	Lajistoselvitysten toistaminen, pääosin aktiivihavainnointina, myrkkypistiäiset lisäksi keltamaljoilla. Kimalaisten ja päiväperhosten seuranta linjalaskennalla.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032). Kimalaisten ja päiväperhosten laskenta vuosittain toistaiseksi.
Linnusto	Kartoitus noin kerran 10 vuodessa, kolmen käyntikerran kartoituksella.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).

Luonnon seuranta		
Lepakot	Kartoitus noin kerran 10 vuodessa, kolmen käyntikerran aktiivikartoituksella.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).

8. Suunnitelman vaikutukset

Suunnitelman vaikutukset alueeseen	
Toimenpide	Vaikutus
Luonnonsuojelualueen perustaminen	Luonnonsuojelulla luodaan edellytykset Uussillanpuiston luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston säilymiselle edustavina ja luonnontilaisina. Virkistyksen ja ulkoilun käyttöpaine saattaa lisääntyä.
Niittyjen ja ketojen niitto	Umpeenkasvu ja lajiston köyhtyminen vähenee tähän asti puutteellisesti hoidetuilla niityillä. Niittojätteen poistaminen suosii matalaa kasvillisuutta. Monipuolistaa ruohovartista lajistoa ja lisää arvokkaiden lajien yksilörunsautta. Arvokkaiden lajien kasvustot voivat laajentua ja ketojen lajisto säilyy edustavana.
Lampaiden käyttö laidunnuksessa	Korvaa mekaanisen vesaikon poiston ja niittotarpeen laidunnettavalla alueella.

Suunnitelman vaikutukset alueeseen	
Toimenpide	Vaikutus
	Tuo lisäkustannuksia ja vastuun lampaiden hoidosta. Merkittävin kustannus kaupungille on aitaaminen, muut eläinten pitoon liittyvät kustannukset jäävät elinten omistajan vastuulle.
Vesakon raivaus	Vähentää varjostusta, mikä luo edellytykset paahde- ja niitylajien esiintymiselle.
Vieraslajien poisto	Alueella ei kasva jättipalsamia. Muut havaitut vieraslajit eivät leviä laajemmalle. Vieraslajien seurannan avulla uudet haitalliset vieraslajit havaitaan ja voidaan torjua nopeasti.
Käytön ohjaus ja polkujen kunnostus	Kuluminen alueella vähentyy ja kasvillisuus uusiutuu. Huomionarvoisten lajien, kuten keltamataran ja ketoneilikan elinolot paranevat. Alueeseen tutustumisen mahdollisuudet paranevat.
Lahopuun lisääminen kaulaamalla	Kaulaaminen kuviolla 15 ja siitä Itäväylälle päin tarjoaa lahopuusta riippuvalle lajistolle sopivia elinympäristöjä. Lahopuun määrä lisääntyy ja eri-ikäisen lahopuun jatkumo kehittyy nopeammin.

9. Kustannusarvio

Kustannukset on arvioitu karkealla tasolla ehdotettujen toimenpiteiden perusteella ja Helsingin kaupungin vastaavista hankkeista aiemmin saamien kokemusten perusteella. Lopullisesti esimerkiksi rakentamistöiden kustannukset selviävät vasta siinä vaiheessa, kun kaupunki saa vastauksia tarjouspyyntöihin.

Investointikustannukset ovat kertaluonteisia, pitkin hoito- ja käyttösuunnitelmakautta toteutuvia kustannuksia. Kunnossapitokustannukset ovat jatkuvia, usein toistuvia kustannuksia sillä jaksotuksella, miten kunnossapitoa toteutetaan.

Investointikustannukset	
Kohde	Kustannus euroissa
Suunnittelukustannukset (opasteet, laiduntaminen, ym.)	20 000
Pääopasteiden (2 kpl) pystytys	5 000
Luonnonsuojelualueen rauhoitustaulujen (6 kpl) ja rajamerkkien asennus	6 000
Puiden kaulaaminen	3 000
Lammaslaitumen perustaminen: aitojen ja mahdollisen suojan rakentaminen ym.	15 000
Kunnossapitokustannukset / vuosi	
Niitot	5 000

Vieraslajien torjunta	5 000
Polkujen ylläpito	0–3 000
Sananjalan vähentäminen	3 000 – 10 000

10. Aikataulu

Suunniteltu aikataulu on ohjeellinen, ja lopullinen aikataulu riippuu suojelualueen perustamisen sekä hoito- ja käyttösuunnitelman hyväksymisen ajankohdasta.

Aikataulu		
Toimenpide	Alkamisajankohta	Toistotiheys
Luonnonsuojelualueen perustaminen	2023	
Viestinnän suunnittelu: pää- ja karttaopasteiden suunnittelu ja taitto	2023	
Luonnonsuojelualueen merkinnät	2023	
Opasteiden hankinta ja pystytys alueelle	2024–2025	
Polkurakenteiden rakentaminen	2024–2025	
Puiden kaulaaminen	2023–2024	
Roskien siivoaminen kuviolla 12	2023	
Mahdollinen lammaslaitumen perustaminen	2024–2026	

Aikataulu		
Toimenpide	Alkamisajankohta	Toistotiheys
Haitallisten vieraslajien torjunta	2023	Vuosittain
Vesakon raivaus	2023	2 vuoden välein
Ulkoilureittien varsien puuston tarkastus	2023	5 vuoden välein
Vaarallisten puiden kaataminen	2023	Tarvittaessa

Lähdeluettelo

Forss, S. 2008: *Kärlväxtvegetationen på stadsängar i huvudstadsregionen – jordmånens, urbanitetsgradens och skötselns inverkan. – Pro gradu. Helsingfors universitet.*

Erävuori, L., Kullberg, J., Lammi, E., Manner, J-P., Routasuo, P., Suominen, H. & Vauhkonen, M. 2022: *Helsingin uhanalaisten luontotyyppien inventoinnit 2017–2020. – Kaupunkiympäristön julkaisuja 2022:7.*

Helsingin kaupungin Ympäristökeskus 2015: *Helsingin vieraslajilinjaus. Tavoitteet ja toimenpiteet haitallisten vieraslajien torjumiseksi vuosina 2015–2019.*

Helsingin kaupungin kimalaisseuranta vuosina 2019–2022. Linjalaskennat osana SYKE:n koordinoimaa valtakunnallista kimalaisseurantaa. <https://laji.fi/project/MHL.89/about>

Huotari, T., Manner, J-P. ja Erävuori, L. 2021. *Helsingin kangasmetsät. Kangasmetsien luokittelu rakennepiirteiden pohjalta.*

Huotari, T. ja Erävuori, L. 2021. *Helsingin kallioluontotyypit sekä kivikot ja jyrkänteet. Esiselvitys. SYKE ja Metsähallitus. 2016: Natura 2000 -luontotyyppien inventointiohje. Versio 6 28.1.2016.*

Kontula, T. ja Raunio, A. (toim.) 2018. *Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa I ja Osa II. Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö.*

Kurtto, A. 2020: *Helsingin uhanalaiset, silmälläpidettävät ja muuten huomionarvoiset putkilokasvit. Helsingin kaupunki, Ympäristöpalvelut.*

Kurtto, A. & Helynranta, L. 2018: *Helsingin kasveja 8. Kahden vuosikymmenen täydennyksiä alkuperäislajistoon, s. 56–63*

Laiho, E-L. 2013: *Sekundaaristen niittyjen kasvillisuus, maaperä sekä niittytyypit Itä-Helsingissä ja Östersundomin liitosalueella. – Pro gradu Helsingin yliopisto.*

Nupponen K. 2020: *Itä-Helsingin kolmen ketoalueen huomionarvoisten perhoslajien selvitys vuonna 2020. – Faunatican raportteja 76/2020.*

Paukkunen, J. 2020: Myrkkypistiäiskartoitus Linnavuorenpuiston ja Uussillanpuiston niittyalueilla sekä Kivikon ulkoilupuiston kallioalueella Helsingissä vuonna 2020. Tutkimusraportti.

Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. – Alueelliset ympäristöjulkaisut 2000. Suomen ympäristökeskus.

Pynnönen, P. 2020: Helsingin Kivikon ulkoilupuiston, Uussillanpuiston ja Linnavuorenpuiston ludeselvitys 2020. Tutkimusraportti.

Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 2: Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 8/2008.

Seitapuro, H. 2017: Uussillan perinnekedon kasvi-inventoinnit. Luontotietojärjestelmän arvokkaat kohteet.

Liite 1: Ehdotus rauhoitusmääräyksiksi

1. Yleiset rajoitukset

Alueella on kielletty:

- rakennuksien, rakennelmien ja teiden rakentaminen;
- maa-aineksen, kivien ja kaivoskivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen tai muuttaminen;
- kasvien tai niiden osien ottaminen ja vahingoittaminen;
- luonnonvaraisten eläinten pyydystäminen, tappaminen tai häiritseminen ja niiden pesien hävittäminen;
- tulenteke, telttailu ja muu leiriytyminen sekä
- muut toimet, jotka vaikuttavat epädullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

2. Liikkumisrajoitukset

Edellä mainittujen toimenpiteiden lisäksi on kielletty:

- moottoriajoneuvolla liikkuminen, lukuun ottamatta alueen hoidon kannalta välttämätöntä liikkumista;
- koirien, kissojen ja muiden lemmikkieläinten irti pitäminen.

3. Sallitut toimenpiteet

Edellä olevien määräysten estämättä alueella on sallittua:

- perinnebiotooppien hoito

vaarallisiksi arvioitujen puiden ja niiden oksien tapauskohtainen poistaminen siten, että puiden rungot jätetään lahopuuksi kasvupaikalleen tai sen läheisyyteen;

- ulkoilureittien ja polkujen ylläpitoon ja turvallisuuteen liittyvät toimet;
- haitallisten vieraslajien poistaminen maanomistajan luvalla;
- olemassa olevan kaasuputken huolto;
- olemassa olevan vesijohdon huolto;

- olemassa olevien ojien kunnostaminen;
- muu toiminta hoito- ja käyttösuunnitelmassa tarkemmin osoitetulla tavalla.

4. Rauhoitusmääräyksistä poikkeaminen

ELY-keskus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen luonnonsuojelualuetta koskevista rauhoitusmääräyksistä, jos poikkeaminen ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta ja on tarpeen alueen luonnonhoidon, käytön tai tutkimuksen tai muinaismuiston hoidon kannalta.

5. Hoito- ja käyttösuunnitelma

Luonnonsuojelualueelle on laadittu hoito- ja käyttösuunnitelma, jossa esitetään tarpeelliset toimenpiteet luonnonympäristön hoitamiseksi ja virkistyskäytön ohjaamiseksi. Uudenmaan ELY-keskus vahvistaa hoitoja käyttösuunnitelman.